

«Уладзіміру Качаноўскаму»

Была вайна, паўсюдна пахла смерцю.
Стагнала і Капыльская зямля.
Насіліся фашысты тут як чэрці,
Усё ж так не скарылася яна.

Смяротны Лаўскі бой увекавечан
Карцінамі, журналам партызан,
І подзвігам сямнаццаці адвечна
Жыць будзе ў сэрцах прадедаў і перадасца нам.

Уладзімір Качаноўскі – самы юны,
З усіх, хто не даў ворагу прайсці.
Аб светлым будучым храніў ён думы,
Вось толькі жуткі лёс сумеў знайці.

Забілі родных і спалілі хату,
А сам ўсяго пятнаццаць год пражыў.
У снежаньскую жудасную дату
За перамогу галаву злажыў.